

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)
den 9 januari 2007*

I mål C-1/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Utlänningsnämnden (Sverige), genom beslut av den 30 december 2004 som inkom till domstolen den 4 januari 2005, i ärendet

Yunying Jia

mot

Migrationsverket,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, P. Küris och E. Juhász samt domarna J.N. Cunha Rodrigues (referent), K. Schiemann, U. Löhmus, E. Levits och A. Ó Caoimh,

* Rättegångsspråk: svenska.

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: handläggaren K.H. Sztranc-Sławiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 februari 2006,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Yunying Jia, genom M. Johansson, advokat,
- Sveriges regering, genom K. Norman och A. Falk, båda i egenskap av ombud,
- Belgiens regering, genom M. Wimmer, i egenskap av ombud,
- Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster, C. ten Dam och C. Wissels, samtliga i egenskap av ombud,
- Slovakiens regering, genom R. Procházka, i egenskap av ombud,
- Förenade kungarikets regering, genom S. Nwaokolo, i egenskap av ombud, biträdd av M. Hoskins och J. Stratford, barristers,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom M. Condou-Durande och L. Parpala, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 27 april 2006 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets direktiv 73/148/EEG av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster (EGT L 172, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 135) och artikel 43 EG.

- 2 Begäran har framställts i ett ärende mellan Yunying Jia, som är kinesisk medborgare och pensionär, och Migrationsverket, angående myndighetens beslut att avslå Yunying Jias ansökan om uppehållstillstånd för längre tid i Sverige.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

3 I artikel 1.1 i direktiv 73/148 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall i överensstämmelse med detta direktiv avskaffa restriktioner för rörlighet och bosättning för

a) medborgare i en medlemsstat som har etablerat sig eller som önskar etablera sig i en annan medlemsstat för att driva egen rörelse eller som önskar tillhandahålla tjänster i denna stat,

...

d) släktingar i efterföljande eller föregående led till sådana medborgare och till deras make som är beroende av dem, oavsett deras nationalitet.”

4 Artikel 3 i direktivet har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna skall tillåta personer som avses i artikel 1 att resa in i landet mot uppvisande av enbart identitetskort eller pass.

2. Inget inresevisum eller motsvarande dokument får krävas utom för de familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat. Medlemsstaterna skall i största möjliga mån underlätta för dessa personer att få de viseringar de behöver.”

5 Artikel 4.3 i nämnda direktiv har följande lydelse:

”En familjemedlem som inte är medborgare i en medlemsstat skall erhålla ett uppehållstillstånd som skall ha samma giltighet som det som utfärdas för den medborgare som han är beroende av.”

6 I artikel 6 i samma direktiv föreskrivs följande:

”Den som ansöker om uppehållstillstånd eller tillfälligt uppehållstillstånd skall inte av en medlemsstat avkrävas att uppvisa något annat än följande, nämligen:

- a) det identitetskort eller pass med vilket han eller hon kom in i landet,
- b) bevis för att han eller hon tillhör någon av de personkategorier som avses i artiklarna 1 och 4.”

7 I artikel 8 i direktiv 73/148 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna får inte avvika från detta direktivs bestämmelser utom med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa.”

Den nationella lagstiftningen

- 8 Det framgår av beslutet om hänskjutande att svensk utlänningsrätt främst återfinns i utlänningslagen (1989:529) och utlänningsförordningen (1989:547). Beslutet innehåller följande upplysningar.
- 9 Enligt 1 kap. utlänningslagen skall en utlänning som reser in i eller vistas i Sverige ha visering, om inte utlänningen har uppehållstillstånd eller är medborgare i något av de nordiska länderna. Regeringen får föreskriva andra undantag från kravet på visering. En utlänning som vistas i Sverige mer än tre månader skall ha uppehållstillstånd, om inte utlänningen är medborgare i något av de nordiska länderna.
- 10 I 2 kap. 4 § första stycket 3 utlänningslagen föreskrivs att uppehållstillstånd får ges till en utlänning som på annat sätt än som avses i punkterna 1–2 a är nära anhörig till någon som är bosatt i Sverige eller som har beviljats uppehållstillstånd för bosättning här och som har ingått i samma hushåll som den personen. Enligt 2 kap. 5 § skall en utlänning som vill ha uppehållstillstånd ha utverkat ett sådant tillstånd före inresan i landet. En ansökan om uppehållstillstånd får inte bifallas efter inresan i Sverige. En utlänning får dock beviljas uppehållstillstånd efter inresa bland annat om han enligt 2 kap. 4 § första stycket 3 i samma lag har stark anknytning till en person som är bosatt i Sverige, och det inte skäligen kan krävas att utlänningen återvänder till ett annat land för att ge in ansökan där.
- 11 Regeringen får enligt 2 kap. 14 § utlänningslagen meddela föreskrifter om att en ansökan om uppehållstillstånd får bifallas om det följer av en överenskommelse med främmande stat. Sådana föreskrifter återfinns i 3 kap. 5 a, 5 b och 7 a §§ utlänningsförordningen.

- 12 I 3 kap. 7 a § utlänningsförordningen anges sålunda att en ansökan om uppehållstillstånd skall kunna bifallas, även om ansökan görs eller prövas när utläningen befinner sig i Sverige, om ansökan görs av en utläning som är medborgare i ett land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller i Schweiz. Detsamma gäller för ansökan som görs av en medlem av en sådan utlännings familj enligt 3 kap. 5 b § i samma förordning. Upphållstillstånd skall enligt 3 kap. 5 a § utlänningsförordningen beviljas en utläning som visar upp giltigt pass eller identitetskort, är medborgare i en EES-stat eller i Schweiz och uppfyller villkoren i någon av andra till sjunde eller tionde styckena i samma paragraf. I andra stycket föreskrivs att egenföretagare som genom en handling kan visa att de är egenföretagare skall beviljas uppehållstillstånd för fem år och att tillståndet kan förnyas. Upphållstillstånd skall slutligen enligt 3 kap. 5 b § utlänningsförordningen beviljas en utläning som på något av de sätt som anges i punkterna 1–5 i bestämmelsen är anhörig till en medborgare i en EES-stat.
- 13 Det framgår av beslutet om hänskjutande att uppehållstillståndet beviljas i samma omfattning som för den medborgare i EES-staten som utläningen har anknytning till mot uppvisande av giltigt pass eller identitetskort, släktskapsintyg eller intyg om att utläningen är beroende av medborgaren i EES-staten eller dennes maka eller make. Utläningen skall i förekommande fall också visa upp de handlingar eller bevis som krävs för att styrka att vederbörande står i släktskapsförhållande till medborgaren i EES-staten i den mening som avses i 3 kap. 5 b § punkterna 1–5 utlänningsförordningen. För att räknas som anhörig till en egenföretagare föreskrivs under första punkten att utläningen skall stå i följande släktskapsförhållande till medborgaren i EES-staten: maka eller make, deras barn som är under 21 år eller som är beroende av dem för sin försörjning samt släkting i närmast föregående led till medborgaren i EES-staten eller dennes maka eller make och som är beroende av dem för sin försörjning.
- 14 Enligt 4 kap. 1 § första stycket 2 utlänningslagen får en utläning avvisas om han saknar visering, uppehållstillstånd eller annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige.

- 15 Av beslutet om hänskjutande framgår slutligen att det i 4 kap. 6 § utlänningslagen föreskrivs att om en ansökan om uppehållstillstånd avslås eller ett uppehållstillstånd återkallas medan utlänningsen befinner sig i Sverige, skall samtidigt beslut meddelas om avvisning eller utvisning, om inte särskilda skäl talar mot detta.

Ärendet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 16 Shenzhi Li är son till Yunying Jia. Han är också kinesisk medborgare samt är sedan 1995 bosatt i Sverige med sin maka Svanja Schallehn. Svanja Schallehn är tysk medborgare och utövar verksamhet som egenföretagare i Sverige. Hon innehar ett uppehållstillstånd för medborgare i Europeiska unionen vilket är giltigt till och med den 3 juli 2006. Shenzhi Li innehar ett uppehållstillstånd i egenskap av make till en gemenskapsmedborgare, med samma giltighetstid som makans tillstånd.
- 17 Den 2 maj 2003 beviljade Sveriges ambassad i Peking Yunying Jia en besöksvisering som var giltig till och med den 21 augusti 2003. Viseringen avsåg en inresa i Schengenområdet för en vistelse på högst 90 dagar. Yunying Jia reste in i Schengenområdet via Stockholm och Arlanda flygplats den 13 maj 2003. Den 7 augusti 2003 ansökte Yunying Jia om uppehållstillstånd hos Migrationsverket under åberopande av sitt släktskapsförhållande till en gemenskapsmedborgare.
- 18 För att erhålla nämnda uppehållstillstånd åberopade Yunying Jia bland annat följande. Folkrepubliken Kina utbetalar pension till Yunying Jia med 1 166 svenska kronor i månaden och hennes make Yupu Li uppbär en pension på cirka 1 000 svenska kronor i månaden. Yunying Jia och hennes make lever under mycket knappa

förhållanden i Kina. De skulle inte kunna sörja för sina behov utan de ekonomiska bidragen från sonen och hans maka. Någon ekonomisk hjälp från kinesiska myndigheter går inte att få. Yunying Jia gav in ett intyg på sitt släktskapsförhållande till Shenzi Li, utfärdat av Beijing Notary Public Office och ett intyg på att hon var ekonomiskt beroende av sin son och svärdotter, utfärdat av hennes tidigare arbetsgivare, China Forestry Publishing House.

- 19 Den 7 april 2004 beslutade Migrationsverket att avslå Yunying Jias ansökan om uppehållstillstånd och avvisa henne till sitt hemland, om hon inte kunde visa att något annat land tog emot henne. Den 14 maj 2004 överklagade Yunying Jia Migrationsverkets beslut till Utlänningsnämnden.
- 20 Vidare framgår av beslutet om hänskjutande att Migrationsverket den 3 september 2003 beviljade Yupu Li en nationell visering som avsåg en inresa i Sverige för en vistelse på högst 180 dagar. Han ansökte om uppehållstillstånd av samma skäl som Yunying Jia den 10 mars 2004. Hans ansökan avslogs av Migrationsverket den 17 september 2004. Yupu Li överklagade Migrationsverkets beslut till Utlänningsnämnden. Nämnden hade enligt beslutet om hänskjutande ännu inte prövat Yupu Lis överklagande när förevarande frågor hänsköts till domstolen för ett förhandssavgörande.
- 21 Migrationsverket anser att förutsättningen för att någon skall anses vara beroende av en gemenskapsmedborgare (eller dennes maka eller make) för sin försörjning är att det finns ett verkligt behov av ekonomiskt bistånd eller andra bidrag som återkommande tillgodoses av anhöriga i medlemsstaten. Det skall således inte endast röra sig om ett tillfälligt behov eller bidrag som egentligen inte behövs för mottagarens försörjning. Enligt verkets uppfattning är det också behovet av försörjning i hemlandet som måste vara avgörande och inte behovet av försörjning vid en eventuell flyttning till en medlemsstat. Beroendeförhållandet måste också

kunna styrkas med ett intyg eller andra handlingar. Migrationsverket anser inte att det strider mot gemenskapsrätten att kräva viss bevisning för att det föreligger ett beroendeförhållande. Det är inte ett absolut krav att kunna visa ett intyg från hemlandets myndigheter om att det föreligger ett beroendeförhållande. Ett sådant intyg är bara ett exempel på handling som kan inges för att styrka förekomsten av ett ekonomiskt beroendeförhållande. Verket anser dock inte att enbart ett åtagande av gemenskapsmedborgaren eller dennes make att försörja sina föräldrar är tillräckligt för att det skall anses föreligga ett sådant beroendeförhållande som fordras för att uppehållstillstånd skall beviljas.

- 22 Enligt Utlänningsnämnden framgår det av domstolens rättspraxis (dom av den 18 juni 1987 i mål 316/85, Lebon, REG 1987, s. 2811, punkterna 20–22) att det som är avgörande för huruvida det föreligger ett beroendeförhållande är att en gemenskapsmedborgare sörjer för en anhörigs behov, utan att det är nödvändigt att fastställa orsaken till beroendeförhållandet. Vad som konstituerar ett faktiskt beroendeförhållande kan emellertid inte anses vara klarlagt. Antingen skall ett faktiskt beroendeförhållande anses föreligga när den anhörige till gemenskapsmedborgaren är i behov av ekonomiskt bistånd från denne för att uppnå eller upprätthålla önskad levnadsstandard, eller så skall ett faktiskt beroendeförhållande anses ha uppstått när den anhörige inte utan ekonomiskt bistånd från gemenskapsmedborgaren kan uppnå en lägsta godtagbar levnadsstandard i sitt hemland eller i det land där den berörde stadigvarande bor.
- 23 Utlänningsnämnden anser vidare att det framgår av artikel 6 i direktiv 73/148, att den som ansöker om uppehållstillstånd inte får avkrävas att uppvisa något annat än den identitetshandling med vilken han eller hon kom in i landet och bevis för att denne hör till någon av personkategorierna i artiklarna 1 och 4 i direktivet. Fråga är då, om det förutom ett släktskapsintyg också kan krävas bevis på att det föreligger ett beroendeförhållande. Det kan inte sägas framgå om ett intyg från den berörde eller gemenskapsmedborgaren i sig kan utgöra bevis på att det föreligger ett faktiskt beroendeförhållande.

24 Utlänningsnämnden har beslutat att vilandeförklara ärendet och hänskjuta följande frågor till domstolen för ett förhandsavgörande:

- ”1. a) Skall, i ljuset av [dom av den 23 september 2003 i mål C-109/01, Akrich, REG 2003, s. I-9607] artikel 10 i [rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, EGT L 257, s. 2, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33] tolkas så, att en tredjelandsmedborgare som är anhörig till en arbetstagare som där anges, lagligen måste uppehålla sig inom gemenskapen för att han/hon skall ha rätt att bosätta sig tillsammans med arbetstagaren — och skall då på motsvarande vis artikel 1 i direktiv 73/148 tolkas så, att rätten till bosättning för en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, förutsätter att tredjelandsmedborgaren lagligen uppehåller sig i gemenskapen?
- b) Om direktiv 73/148 skall tolkas så, att en förutsättning för att en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, skall kunna åberopa rätten till bosättning enligt direktivet är att han/hon lagligen uppehåller sig inom gemenskapen, skall då detta innebära att den anhörige skall inneha ett giltigt uppehållstillstånd som gäller för, eller som är tänkt att leda till, bosättning i något av medlemsländerna? Om ett bosättningsstillstånd inte föreligger är det då tillräckligt med ett uppehållstillstånd av annan anledning för en kortare eller längre vistelse, eller är det, som i det ärende som är anhängiggjort hos Utlänningsnämnden, tillräckligt om den anhörige som ansöker om uppehållstillstånd innehar en giltig visering?
- c) Om en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, inte kan åberopa en rätt till bosättning enligt direktiv 73/148 på grund av att han/hon inte uppehåller sig lagligen inom gemenskapen, inskränker det då unionsmedborgarens etableringsrätt enligt artikel 43 EG att vägra den anhörige uppehållstillstånd för bosättning?

- d) Om en unionsmedborgares anhörig, som är tredjelandsmedborgare, inte kan åberopa en rätt till bosättning enligt direktiv 73/148 på grund av att han/hon inte uppehåller sig lagligen i gemenskapen, inskränker det då unionsmedborgarens etableringsrätt enligt artikel 43 EG, om unionsmedborgarens anhöriga avvisas ur landet därför att en ansökan om ett nationellt uppehållstillstånd inte får bifallas efter inresan i Sverige?
2. a) Skall artikel 1 d i direktiv 73/148 tolkas så, att med '[vara] beroende [av]' menas att unionsmedborgarens anhörige är ekonomiskt beroende av unionsmedborgaren för att kunna uppnå lägsta godtagbara levnadsstandard i sitt hemland eller land där han/hon stadigvarande är bosatt?
- b) Skall artikel 6 b i direktiv 73/148 tolkas så, att medlemsländerna får kräva att en unionsmedborgares anhörig som åberopar att han/hon är beroende av unionsmedborgaren eller dennes maka/make, uppvisar handlingar, utöver ett åtagande från unionsmedborgarens sida, som styrker att det föreligger ett faktiskt beroendeförhållande?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Fråga 1 a–d

- 25 Den nationella domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida gemenskapsrätten, med hänsyn tagen till domen i det ovannämnda målet Akrich, ålägger medlemsstaterna att, som villkor för att bevilja uppehållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är anhörig till en gemenskapsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet, kräva att den anhörige dessförinnan lagligen har uppehållit sig i en annan medlemsstat.

- 26 I domen i det ovannämnda målet Akrich slog domstolen fast att det, för att i en situation liknande den i det målet aktuella situationen komma i åtnjutande av de rättigheter som föreskrivs i artikel 10 i förordning nr 1612/68, krävs att den tredjelandsmedborgare som är make till en unionsmedborgare lagligen uppehåller sig i en medlemsstat när han flyttar till en annan medlemsstat till vilken unionsmedborgaren flyttar eller har flyttat.
- 27 Den nationella domstolen vill med hänvisning till denna dom närmare bestämt veta om det ovannämnda kravet på laglig vistelse även gäller personer som befinner sig i en sådan situation som Yunying Jia.
- 28 För att kunna besvara denna fråga är det lämpligt att erinra om bakgrunden till domen i det ovannämnda målet Akrich.
- 29 Vid den nationella domstol som hade begärt förhandsavgörande i det målet fördes talan mot ett i Förenade kungariket meddelat myndighetsbeslut att inte bevilja uppehållsrätt för Hacene Akrich, som var tredjelandsmedborgare och gift med en medborgare i Förenade kungariket. Eftersom Hacene Akrich saknade uppehållsrätt i Förenade kungariket, hade han gått med på att utvisas till Irland där han återförenades med sin maka, som nyligen hade bosatt sig där. Paret hade för avsikt att återvända till Förenade kungariket under återopande av gemenskapsrätten så att Hacene Akrich skulle kunna resa in i landet i egenskap av make till en unionsmedborgare som utövat sin rätt till fri rörlighet.
- 30 Det var med avseende på denna situation som den nationella domstolen frågade domstolen vilka åtgärder en medlemsstat har rätt att vidta i syfte att förhindra ageranden hos familjemedlemmar till en gemenskapsmedborgare vilka inte uppfyller kraven i nationell lagstiftning för att resa in i och uppehålla sig i en medlemsstat.

- 31 I det nu aktuella ärendet har det inte gjorts gällande att den berörda familjemedlemmen vistas olagligt i en medlemsstat eller försöker kringgå de krav som ställs i nationell utlänningsrätt. Yunying Jia uppehöll sig tvärtom lagligen i Sverige när hon inkom med sin ansökan och svensk rätt hindrar inte att uppehållstillstånd för längre tid, i en situation liknande den i det målet aktuella, utfärdas till den berörda personen, under förutsättning att det ekonomiska beroendeförhållandet har styrkts.
- 32 Härav följer att kravet på laglig vistelse i en annan medlemsstat, såsom det har formulerats i domen i det ovannämnda målet Akrich, inte kan överföras på förevarande mål och att det således inte är tillämpligt på en sådan situation.
- 33 Fråga 1 a–d skall därför besvaras så att gemenskapsrätten, med hänsyn tagen till domen i det ovannämnda målet Akrich, inte ålägger medlemsstaterna att, som villkor för att bevilja uppehållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är anhörig till en gemenskapsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet, kräva att den anhörige dessförinnan lagligen har uppehållit sig i en annan medlemsstat.

Fråga 2 a och b

- 34 Artikel 1.1 d i direktiv 73/148 är endast tillämplig på släktingar i föregående led till makar till gemenskapsmedborgare som är etablerade i en medlemsstat för att driva egen rörelse, som är ”beroende av [vederbörande för sin försörjning]”.

- 35 Det framgår av domstolens rättspraxis att begreppet familjemedlem i beroendeställning följer av en faktisk situation som innebär att familjemedlemmens materiella bistånd garanteras av en gemenskapsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet eller av dennes make eller maka (se, angående artikel 10 i förordning nr 1612/68 och artikel 1 i rådets direktiv 90/364/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning (EGT L 180, s. 26, svensk specialutgåva, område 6, volym 3 s. 58), domen i det ovannämnda målet Lebon, punkt 22, och dom av den 19 oktober 2004 i mål C-200/02, Zu och Chen, REG 2004, s. I-9925, punkt 43).
- 36 Domstolen har även slagit fast att en familjemedlem kan stå i beroendeställning utan att det föreligger en rätt till underhåll, eftersom begreppets innebörd annars skulle vara avhängig av nationell lagstiftning som varierar från en medlemsstat till en annan (domen i det ovannämnda målet Lebon, punkt 21). Enligt domstolen är det inte nödvändigt att fastställa varför stöd ges eller bedöma huruvida den berörde är i stånd att försörja sig genom ett avlönat arbete. Denna tolkning följer nämligen av principen om att bestämmelser om den fria rörligheten för arbetstagare, en av gemenskapens grundprinciper, skall tolkas extensivt (domen i det ovannämnda målet Lebon, punkterna 22 och 23).
- 37 För att avgöra huruvida släktingar i föregående led till en gemenskapsmedborgares make eller maka är beroende av vederbörande, måste värdmedlemsstaten bedöma om släktingarna, mot bakgrund av deras ekonomiska och sociala situation, inte är i stånd att sörja för sina grundläggande behov. Behovet av materiellt bistånd måste ha förelegat i släktingarnas ursprungsland eller i det land varifrån de kom vid tidpunkten för ansökan om att få återförenas med gemenskapsmedborgaren i fråga.
- 38 Denna slutsats gör sig gällande med hänsyn till artikel 4.3 i rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (EGT L 257, s. 13; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 44), enligt vilken beviset på att släktingen i föregående led är beroende av arbetstagaren eller dennes make eller maka i den mening som avses i artikel 10 i förordning nr 1612/68 utgörs

av ett dokument utfärdat av behörig myndighet i ”ursprungslandet eller det land de kom ifrån”, som intygar att de för sin försörjning är beroende av arbetstagaren eller dennes make eller maka. Trots att det inte preciseras vilken bevisning som den berörde kan åberopa för att styrka att han eller hon tillhör någon av de kategorier som avses i artiklarna 1 och 4 i direktiv 73/148, finns det ingenting som motiverar att begreppet släkting i föregående led som är i beroendeställning skall bedömas annorlunda beroende på om vederbörande är familjemedlem till en arbetstagare eller till en egenföretagare.

- 39 Enligt artikel 6 b i direktiv 73/148 får den som ansöker om uppehållstillstånd av en medlemsstat avkrävas att uppvisa ett bevis på att han eller hon tillhör någon av de personkategorier som avses i bland annat artikel 1 i samma direktiv.
- 40 Medlemsstaterna skall utöva sin behörighet på detta område med iakttagande av såväl de grundläggande friheter som säkerställs i EG-fördraget som den ändamålsenliga verkan av bestämmelserna i sådana direktiv som avser undanröjande av hindren för den fria rörligheten för personer mellan medlemsstaterna för att underlätta utövandet av den rätt att uppehålla sig i alla medlemsstater som tillkommer Europeiska unionens medborgare och deras familjemedlemmar (se, analogt, dom av den 25 maj 2000 i mål C-424/98, kommissionen mot Italien, REG 2000, s. I-4001, punkt 35).
- 41 Domstolen har beträffande artikel 6 i direktiv 73/148 slagit fast att, i brist på precisering av vilken bevisning som den berörde kan åberopa för att styrka att han eller hon tillhör någon av de kategorier som avses i artiklarna 1 och 4 i direktiv 73/148, sådan bevisföring kan ske med varje lämpligt medel (se, bland annat, dom av den 5 februari 1991 i mål C-363/89, Roux, REG 1991, s. I-1273, punkt 16, och av den 17 februari 2005 i mål C-215/03, Oulane, REG 2005, s. I-1215, punkt 53).
- 42 En handling utfärdad av behörig myndighet i ursprungsstaten eller i det land från vilket vederbörande kommer som intygar att det föreligger ett beroendeförhållande, även om den förefaller synnerligen lämplig för det ändamålet, får följaktligen inte

utgöra ett villkor för utfärdande av ett uppehållstillstånd. En medlemsstat kan emellertid anse att enbart det faktum att en gemenskapsmedborgare eller dennes make eller maka har åtagit sig att försörja den berörda familjemedlemmen inte bevisar att det föreligger ett faktiskt beroendeförhållande.

- 43 Fråga 2 a och b skall således besvaras enligt följande. Artikel 1.1 d i direktiv 73/148 skall tolkas på så sätt, att begreppet "[vara] beroende av dem" innebär att en familjemedlem till en gemenskapsmedborgare som är etablerad i en annan medlemsstat i den mening som avses i artikel 43 EG inte utan materiellt bistånd från denna medborgare eller dennes make eller maka kan sörja för sina grundläggande behov i ursprungslandet eller i det land varifrån familjemedlemmen kommer vid tidpunkten för ansökan om att få återförenas med nämnda medborgare. Artikel 6 b i samma direktiv skall tolkas på så sätt att bevis för att det föreligger behov av materiellt bistånd får föras med varje lämpligt medel, men att en medlemsstat kan anse att enbart det faktum att en gemenskapsmedborgare eller dennes make eller maka har åtagit sig att försörja familjemedlemmen i fråga inte bevisar att det föreligger ett faktiskt beroendeförhållande.

Rättegångskostnader

- 44 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

- 1) **Gemenskapsrätten ålägger inte, med hänsyn tagen till dom av den 23 september 2003 i mål C-109/01, Akrich, medlemsstaterna att, som villkor för att bevilja uppehållsrätt för en tredjelandsmedborgare som är anhörig till en gemenskapsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet, kräva att den anhörige dessförinnan lagligen har uppehållit sig i en annan medlemsstat.**

- 2) **Artikel 1.1 d i rådets direktiv 73/148/EEG av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster skall tolkas på så sätt, att begreppet "[vara] beroende av dem" innebär att en familjemedlem till en gemenskapsmedborgare som är etablerad i en annan medlemsstat i den mening som avses i artikel 43 EG inte utan materiellt bistånd från denna medborgare eller dennes make eller maka kan sörja för sina grundläggande behov i ursprungslandet eller i det land varifrån familjemedlemmen kommer vid tidpunkten för ansökan om att få återförenas med nämnda medborgare. Artikel 6 b i samma direktiv skall tolkas på så sätt att bevis för att det föreligger behov av materiellt bistånd får föras med varje lämpligt medel, men att en medlemsstat kan anse att enbart det faktum att en gemenskapsmedborgare eller dennes make eller maka har åtagit sig att försörja familjemedlemmen i fråga inte bevisar att det föreligger ett faktiskt beroendeförhållande.**

Underskrifter

